

[Industriministeren]

»Alt det, de andre lande gør . . .«, og så anfører man nogle kronesammenligninger.

Jamen det, vi skal drøfte i dag, er erhvervs politikken. Erhvervs politik, er det kronebegrebet, er det en udregning af, hvor mange kroner der betales til en enkelt arbejdsplads, eller er det den sammenhængende erhvervs politik, som Folketinget og regeringen fører over for vort lands erhvervsliv?

Hvad er baggrunden for debatten i dag? Vi vil gerne have det til at gå endnu bedre for dansk erhvervsliv, men vi har faktisk et rimelig godt udgangspunkt. Vi har haft en ganske pæn eksportstigning, som også i mængder, og det vil sige reel eksportstigning, har vist nogle meget positive udviklingstendenser i 1989. Vi har haft overskud på handelsbalancen. Vi er begyndt at se, at eksportvirksomhederne tjener penge, noget, de ikke har fået lov til i mange år, for hver gang de har tjent penge, har vi lavet nye indgreb, så de ikke kunne beholde dem selv. Der er begyndt at blive plads til, at virksomhederne kan lave investeringer og produktudvikling med en egen planlægning. Endvidere er det meget positivt, at vor omkostningsudvikling ligger væsentligt under konkurrenternes, når vi ser det over det store spektrum.

Vi står i den situation op til 1990'erne, at vi skal tilrettelægge en bred erhvervs politik og samtidig tage hensyn til de økonomiske problemer, som mange års modsatrettet styre har påført os, nemlig den store gæld, som vi skal betale tilbage, i modsætning til en del af de lande, som hr. Nyrup Rasmussen sammenligner os med. Det betyder, at vi i vores erhvervs politik skal se meget, meget bredere på hele spørgsmålet og ikke udelukkende sætte lighedstegn mellem erhvervs politik og det antal støttekroner, som vi i Danmark først skulle inkassere fra erhvervslivet og derefter udbetale til virksomhederne ud fra den struktur, vi nu mente var bedst for dem.

Nej, hvad er en overordnet erhvervs politik? Det er, at vi skaber de bedste muligheder for, at virksomhederne selv kan tilpasse sig, skaber de bedste muligheder for et frit erhvervsliv. Vi skal skabe de bedste muligheder for, at den strukturtilpasning, der skal finde sted i dansk erhvervsliv, også finder sted under hensyntagen til de muligheder, der foreligger, og villigheden til at lave egne investeringer. Kort sagt skal vi lave det, der hedder et frugtbart erhvervsklima.

Det stiller også en række krav til den økonomiske politik. Vi kan ikke lave en aktiv erhvervs politik ved blot at blive ved med at øge de offentlige udgifter og derefter udbetale dem som støttebeløb til de samme virksomheder, vi har hentet dem hos, naturligvis efter at have fratrukket en del administrationsomkostninger. Det kalder jeg ikke en positiv erhvervs politik, ikke en erhvervs politik i det hele taget. Vi skal tværtimod sørge for at fjerne de forhindringer og de økonomiske omkostningsbelastninger, som ligger på vore virksomheder, så de ikke er i stand til at konkurrere som frie vestlige industri- og handelsvirksomheder.

Derfor har regeringen sat tre hovedoverskrifter op for erhvervs politikken i 1990'erne. Det første punkt er erhvervs fremme, hvor de støttebeløb, der bør være i en erhvervs politik, indgår med den vægt, vi mener der er begrundelse for med de økonomiske forhold i Danmark. Vi skal kort sagt stimulere erhvervs udviklingen, men vi skal ikke mindst i kraft af erhvervs fremmen sætte virksomhederne i stand til selv at investere, selv at lave de strukturomlægninger, der skal til.

Vi er ikke færdige med at gennemføre denne omkostningslettende politik, som skal være basis for erhvervs fremmen. Vi ved også, som det blev nævnt, at mange EF-lande støtter deres virksomheder i en eller anden grad, men sammenligningerne af disse statistikker, om man gør det på den ene, den anden eller den tredje måde, efter krone-til-krone-princippet, føler jeg ikke er et frugtbart udgangspunkt for diskussionen om en erhvervs politik.

Et frugtbart udgangspunkt må være det totale erhvervsklima. Hvis nogle i andre lande føler, at det er bedst at få det ind over statskassen, ja, så lad dem om det. Jeg føler ikke, det er en farbar vej på lang sigt. Det betyder, at vi i erhvervs fremmelovgivningen skal sørge for at støtte f.eks. de helt specielle tiltag, som virksomhederne ikke selv er i stand til at gennemføre. Det kan være, fordi vi netop på grund af mange års ulyksaligt omkostningspres har forhindret vore virksomheder i at udvikle sig i en sådan retning, at de kan klare sig selv i dag. Der kan også være nogle spørgsmål vedrørende nyetablerede virksomheder. Det skal jeg vende tilbage til.

Derfor har vi fremsat forslaget om en ny erhvervs fremmelov, som er et afbureaukratise-